

ΠΑΡ 13
ΣΕΠΤ
2024

ΡΩΣΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΡΤΕΙΑ
ΤΟΥ ΥΠ.ΠΟ.Α.

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.
Σίμος Παπάνας
Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος
Αντώνιος Κωνσταντινίδης

Μέλη
Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Διακεκριμένη: 20€
Πλατεία: 15€
Θεωρεία/Εξώστης: 10€
Μειωμένο: 5€

ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ.

Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών
Εθνικής Αμύνης 2 - Θεσσαλονίκη
Τ 2310236990

Ηλεκτρονική Προώθηση Εισιτηρίων

www.tssso.gr

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Μαρία Νιμπή (Γραμματεία), Μανώλης Αδάμος (λογιστήριο), Έλενα Παράσχου (Ταμείο), Πέτρος Γιάντσης (φροντιστής), Νίκος Κυριακού (Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας), Φίλιππος Χατζησίμου (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), Γιώργος Νιμπής (Φροντιστής), Μίνα Παπακωνσταντίνου (Συnergάτιδα Διεύθυνσης), Θεοδώρα Καραμανίδου (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο), Έφη Τερζή (Λογιστήριο), Όλγα Αϊλαρούδη (Γραμματεία), Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας), Κατερίνα Νούλιου (Λογιστήριο), Γιάννης Γούτμαν, Μαρία Αρουσάνοβα (Διοικητικοί υπάλληλοι με απόσπαση)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεωργία Καραντώνη (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις),
Αγγελική Κουρουκλίδου (Συnergάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματισμού)

Επιμέλεια εντύπου/κείμενα
Νίκος Κυριακού

Γραφιστική επιμέλεια
pad advertising

Εκτύπωση
SKG press

Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιήσει το πρόγραμμα. Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα. Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω. Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΠΑΡ 13
ΣΕΠΤ
2024

ώρα 21:00
Μέγαρο Μουσικής
Θεσσαλονίκης
Αίθουσα φίλων
Μουσικής (M1)

ΠΡΟΚΟΙ ΛΗΗΜΙΟΥΣΡΓΟΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ντρίτρι Σοστακόβιτς (1906-1975)

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΕ ΛΑ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 96 6'

Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι (1840-1893)

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΡ. 1
ΣΕ ΣΙ ΥΦΕΣΗ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 23 39'

- I. Allegro non troppo e molto maestoso - allegro con spirito
- II. Andantino semplice - prestissimo
- III. Allegro con fuoco

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Σεργκέι Προκόφιεφ (1891-1953)

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ, ΣΟΥΙΤΑ ΑΡ. 2, ΕΡΓΟ 64 31'

- I. Μοντέγοι και Καπουλέτοι
- II. Η Νεαρή Ιουλιέτα
- III. Ο Μοναχός Λαυρέντιος
- IV. Χορός
- V. Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα πριν τον Αποχωρισμό
- VI. Χορός των κοριτσιών με τα κρίνα
- VII. Ο Ρωμαίος στον Τάφο της Ιουλιέτας

Dmitry Shostakovich

(1906-1975)

Εορταστική Εισαγωγή σε λα μείζονα, έργο 96

Ο Σοστακόβιτς έγραψε την πολύχρωμη 'Εορταστική Εισαγωγή' το χειμώνα του 1953, με σκοπό να χρησιμοποιηθεί στους εορτασμούς της συμπλήρωσης 37 χρόνων από την Οκτωβριανή Επανάσταση τον επόμενο χρόνο. Η προμερία της πραγματοποιήθηκε στις 6 Νοεμβρίου 1954 στη Μόσχα, με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Θεάτρου Μπολσόι, υπό τη διεύθυνση του Alexander Melik-Pashayev. Ο μύθος λέει πως ο Σοστακόβιτς την έγραψε σε λίγες ώρες και μάλιστα συζητώντας και χαριτολογώντας με τους φίλους του, χωρίς αυτό να τον εμποδίζει να συνθέτει παράλληλα με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Όπως αναφέρει ο φίλος του μουσικολόγος Λεβ Λεμπεντίνσκι, που ήταν ένας από τους εμβρόντητους παρόντες, φαινόταν σαν να είχε μέσα του τη μουσική αυτή και απλά να την περνούσε εκείνη την ώρα στο χαρτί. Οι κακές γλώσσες το συνδέουν αυτό με τον πρόσφατο θάνατο του Στάλιν, που αποτέλεσε ένα γενικότερο διάθεση του έργου και το δεδομένο καυστικό χιούμορ του Σοστακόβιτς συνηγορούν στο ενδεχόμενο να εξέφρασε κάποια βαθύτερα συναισθήματα για τον Στάλιν σε ένα έργο προορισμένο για την πρώτη επέτειο της Οκτωβριανής Επανάστασης, χωρίς τον πανίσχυρο Σοβιετικό ηγέτη στη ζωή.

Το γενικό κλίμα του έργου δεν είναι ηρωικό, όπως τουλάχιστον υπόσχεται στην αρχή με τις εντυπωσιακές

φανφάρες, αλλά συνεχίζει και με στιγμές λυρισμού, που εναλλάσσονται άλλοτε με εκλεπτυσμένες χειρονομίες και άλλοτε με παιχνιδιάρικα περάσματα. Το γενικότερο κλίμα παραπέμπει σε μία αυθεντική ρωσική γιορτή.

Μετά από μία σύντομη εισαγωγή Allegretto, κάνουν τη μεγαλοπρεπή τους εμφάνιση τα χάλκινα καλώντας σταδιακά στην παρέα τους, με εντυπωσιακά σαλπίσματα, τα ξύλινα πνευστά και στη συνέχεια τα έγχορδα και τα κρουστά, για να φτάσουν όλοι μαζί σε ένα υπέροχο κρεσέντο.

Τα κλαρινέτα εισάγουν με τη ρυθμική συνοδεία των εγγόρδων ένα πρώτο μελωδικό θέμα, ζωηρό και χαρούμενο, παραδίδοντάς το στη συνέχεια στα υπόλοιπα ξύλινα, πριν καταλήξει τελικά στα έγχορδα. Όταν αναλαμβάνουν τα χάλκινα οδηγούμεστε σε ένα συνεχές κρεσέντο, μέχρι που το κόρνο απαντά με ένα δεύτερο θέμα, το οποίο επίσης καταλήγει στα έγχορδα.

Οι δύο μελωδίες συνδυάζονται και αναπτύσσονται εντέχνως με διάφορους συνδυασμούς οργάνων. Όταν επανεμφανίζονται τα αρχικά σαλπίσματα έρχεται και η αποθώωση μέσα σε μία πανηγυρική ατμόσφαιρα.

Η 'Εορταστική Εισαγωγή' άνοιξε τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Μόσχας, το 1980.

(1840-1893)

Pyotr Ilyich Tchaikovsky

Δεν ήταν λίγες οι φορές που ο Τσαϊκόφσκι δοκίμασε την απογοήτευση από τη χλιαρή αρχική υποδοχή ή και την απόρριψη ακόμη και των πιο σπουδαίων έργων του. Αυτό συνέβη και με το αριστουργηματικό πρώτο του κοντσέρτο για πιάνο, το οποίο ολοκλήρωσε την παραμονή των Χριστουγέννων του 1874 και παρέδωσε αμέσως στο βιρτουόζο φίλο του Νικολάι Ρουμπινστάιν για τον οποίο και το έγραψε. Η αντίδραση του Ρουμπινστάιν όμως δεν ήταν αυτή που περίμενε. Ο σπουδαίος πιανίστας και μεγάλος υποστηρικτής του Τσαϊκόφσκι δεν βρήκε τίποτα καλό στο έργο και αρνήθηκε να το παίξει, εκτός και αν ο συνθέτης το άλλαζε ριζικά. Ο Τσαϊκόφσκι αρνήθηκε να αλλάξει έστω και μια νότα και το αφιέρωσε τελικά σε έναν άλλο μυθικό πιανίστα, τον Γερμανό Χανς φον Μπίλοφ, ο οποίος και το πρωτοπαρουσίασε στη Βοστώνη γνωρίζοντας τεράστια επιτυχία και συντελώντας στην εκτόξευση της φήμης του συνθέτη στις Η.Π.Α. Πολύ σύντομα θα αναθεωρούσε τη στάση του και ο Ρουμπινστάιν αποτελώντας έκτοτε φανατικό υποστηρικτή του έργου, συμβάλλοντας μάλιστα και στην οριστική αναθεώρησή του.

Το κοντσέρτο αποτελεί ένα υπέροχο μωσαϊκό μουσικών επιδράσεων, που συνδυάζει τη μουσική γλώσσα του συνθέτη με το στυλ των Σούμαν και Λιστ και παράλληλα ενσωματώνει ιδιοφυώς διάφορα παραδοσιακά μελωδικά στοιχεία.

Το πρώτο μέρος είναι μεγαλειώδες και εισέρχεται με λαμπρότητα από τα χάλκινα, ώσπου αναλαμβάνει το πιάνο με μία σειρά συγχορδιών που οδηγούν σε μια παθιασμένη μελωδική απάντηση από την ορχήστρα, εμπνευσμένη από

Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 1 σε σι ύφεση ελάσσονα, έργο 23

- I. Allegro non troppo e molto maestoso - allegro con spirito
- II. Andantino semplice - prestissimo
- III. Allegro con fuoco

μία παραδοσιακή μελωδία που άκουσε ο Τσαϊκόφσκι από έναν τυφλό ζητιάνο στην αγορά της Καμένκα. Πρόκειται για μία από τις πλέον διάσημες μελωδίες του συνθέτη, που παραδόξως δεν θα επαναφέρει ποτέ στη συνέχεια. Η εξέλιξη είναι θυελλώδης με δύο χαρακτηριστικές κορυφώσεις, πρώτα από το πιάνο και στη συνέχεια από την ορχήστρα, σε μία άκρως ενδιαφέρουσα αντιπαράθεση για την τελική επικράτηση. Αυτή φαίνεται να καταλήγει στο πιάνο που ολοκληρώνει θριαμβευτικά το μέρος αυτό με εκθαμβωτικά περάσματα και υπέροχες μελωδίες, όπως αυτή από το γνωστό λαϊκό ρωσικό τραγούδι «Родюди, дожди во Tsar-Gorod», με την ορχήστρα όμως να στέκεται δίπλα με αποφασιστικότητα.

Το δεύτερο μέρος ρέει μελωδικά πάνω σε ένα γαλλικό τραγούδι των καμπαρέ, το «Il faut s'amuser, danser et rire», που ήταν το αγαπημένο της πρώην αρραβωνιαστικιάς του συνθέτη, για ένα πολύ σύντομο διάστημα, της Βελγίδας σοπράνο Désirée Artôt. Οι στίχοι του τραγουδιού προέτρεπαν τον κόσμο «να διασκεδάζει, να χορεύει και να γελάει», με το συνθέτη να χρησιμοποιεί αυτή τη ρυθμική ενέργεια πάνω στις συγκλονιστικές δεξιοτεχνικές φιγούρες του πιάνου.

Το φινάλε είναι φλογερό και ξεκινά με μία επιδεικτική μελωδία ενός ανοιξιάτικου ουκρανικού κομματιού, το «Oy, kryatshe, kryatshe», ώσπου αυτή διαλύεται για να προβάλλει ένα δεύτερο μελωδικό θέμα από τα βιολιά, που το παραδίδουν στο πιάνο. Μόλις το παραλάβει η ορχήστρα ξεκινούν οι εκθαμβωτικές στιγμές όλων μαζί που ολοκληρώνουν εντυπωσιακά αυτό το υπέροχο κοντσέρτο.

Sergei Prokofiev

(1891-1953)

Ρωμαίος και Ιουλιέτα, Σουίτα αρ. 2, έργο 64

- I. The Montagues and Capulets – Andante
- II. The Young Juliet – Vivace
- III. Friar Laurence – Andante espressivo,
- IV. Dance – Vivo,
- V. Romeo and Juliet's before parting – Lento,
- VI. Dance of the Girls With Lillies – Andante con eleganza,
- VII. Romeo at Juliet's Grave – Adagio funebre

Η τόλμη του Προκόφιεφ να αποδεχθεί την πρόταση να γράψει ένα μπαλέτο για ένα από τα δημοφιλέστερα αριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας και να διηγηθεί την πασίγνωστη ιστορία με τη μουσική και το χορό, ανταμείφθηκε με ένα μνημειώδες έργο. Το μπαλέτο του 'Ρωμαίος και Ιουλιέτα' κατάφερε να εμβαθύνει στους χαρακτήρες του Σαιξπηρικού δράματος και να μεταφέρει τα συναισθήματα της ιστορίας, αποτελώντας για πολλούς το κορυφαίο έργο του είδους. Ο Προκόφιεφ συνήθιζε να επεξεργάζεται τις όπερες και τα μπαλέτα του σε συμφωνικές σουίτες, για να μπορεί να παρουσιάζει ευκολότερα τις συνθέσεις του. Συνήθως τις έγραφε αργότερα και ο κόσμος τις απολάμβανε ως υπενθύμιση μίας παράστασης που είχε αγαπήσει στο παρελθόν. Στην περίπτωση όμως αυτή οι ρόλοι αντιστράφηκαν, αφού το έργο άργησε να γίνει αποδεκτό κι έτσι ο συνθέτης παρουσίαζε μόνο τις 3 σουίτες που είχε γράψει από το μελωδικό υλικό του πρωτοτύπου. Ο κόσμος τις αγάπησε τόσο πολύ, ώστε ανάγκασε κυριολεκτικά τους παραγωγούς να ανεβάσουν το 1940 και στη Ρωσία το έργο (μπαλέτα Kiron, χορογραφία Leonid Lanronsky), δυο χρόνια μετά την πρεμιέρα του στο Μπρνο.

Στις σουίτες αυτές, ο Προκόφιεφ δεν ακολουθεί αυστηρά την εξέλιξη του έργου, αλλά συναρμολογεί κεντρικά σημεία της υπόθεσης, σαν ένα είδος μουσικής περίληψης. Η

πρώτη σουίτα βασίζεται σε διάφορες σκηνές, ενώ η δεύτερη αποτελεί μία αναλυτική προσωπογραφία των ηρώων της ιστορίας. Αργότερα ο Προκόφιεφ έγραψε και μία τρίτη σουίτα επικεντρώνοντας στο πρόσωπο της πρωταγωνίστριας.

ΣΟΥΙΤΑ ΑΡ.2

I. Μοντέγοι και Καπουλέτοι

Η δεύτερη από τις σουίτες ξεκινά με μία υπόμνηση της κόντρας των δύο οικογενειών, με ειδική αναφορά στην αλαζονεία τους. Μέσα από τις έντονες αντιπαραθέσεις στη μουσική εκφράζονται οι διαφωνίες και το χάσμα μεταξύ τους. Ο 'Χορός των Ιπποτών' είναι ένα μεγαλοπρεπές και δυναμικό εμβατήριο που προβάλλει τη δύναμη των Καπουλέτων και έρχεται σε αντίθεση με το ντελικάτο θέμα των ξύλινων πνευστών που περιγράφει την Ιουλιέτα.

II. Η Νεαρή Ιουλιέτα

Η αέρινη είσοδος της Ιουλιέτας διακόπτει την ένταση. Η νεαρή πρωταγωνίστρια περιγράφεται λαμπερή, ζωηρή αλλά και αθώα, με μία νύξη από το κλαρινέτο για μία τάση εσωστρέφειας και συναισθηματική ωριμότητα που έρχεται σε αντίθεση με την εξωτερική της εικόνα και την

ηλικία της. Μια αργή, ευαίσθητη coda κάνει μία πρώτη αναφορά στο σκοτεινό μέλλον της κοπέλας.

III. Ο Μοναχός Λαυρέντιος

Ο Μοναχός Λαυρέντιος παρουσιάζεται μέσα από μια ήρεμη μελωδία των βιολοντσέλων, που θυμίζει χορικό. Τονίζεται η ευγενική του φυσιογνωμία και η συμπαθητική του προσωπικότητα, που υποστηρίζει το ρομαντισμό των δύο νέων. Μία αχτίδα αισιοδοξίας ξεπροβάλλει στον ορίζοντα, έστω και προσωρινά, όμως τελικά δίνει τη θέση της στην αβεβαιότητα.

IV. Χορός

Ο Χορός των Μεταμφιεσμένων λαμβάνει χώρα στο παλάτι των Καπουλέτων. Η μουσική του Προκόφιεφ είναι γιορτινή και χαρούμενη, με στιγμές έκστασης, αποτυπώνοντας το γενικότερο κλίμα ανεμελιάς. Η πλούσια ενορχήστρωση και οι γρήγοροι ρυθμοί προσφέρουν ένα αναζωογονητικό αποτέλεσμα.

V. Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα πριν τον Αποχωρισμό

Το μέρος αυτό ξεκινά με ένα μελαγχολικό σόλο του φλάουτου που συμβολίζει την Ιουλιέτα. Τα βιολιά παίζουν το θέμα της Αγάπης και ακολουθεί μια κλιμάκωση που απο-

τυπώνει τα φλογερά αισθήματα των δύο νέων, αλλά καταλήγει σε ένα μυστήριο, προμηνύοντας ουσιαστικά τη σκηνή του τάφου.

VI. Χορός των κοριτσιών με τα κρίνα

Πρόκειται για ένα ήρεμο και σύντομο κομμάτι που παραπέμπει στη σκηνή με τις παράνυφες της Ιουλιέτας, οι οποίες καταφθάνουν με λουλούδια στην κρεβατοκάμαρά της με σκοπό να την ξυπνήσουν, όμως τη βρίσκουν ανίσθητη.

VI. Ο Ρωμαίος στον Τάφο της Ιουλιέτας

Το τελευταίο μέρος της δεύτερης σουίτας ξεκινά με ένα μακρύ και αγωνιώδες θέμα, που καταλήγει αργά και βασιανιστικά στην απελπισία του Ρωμαίου, όταν καταρρέει θεωρώντας την Ιουλιέτα νεκρή και αποφασίζει να την ακολουθήσει στον τάφο. Ο Προκόφιεφ περιγράφει γλαφυρά τον πόνο του νεαρού με το καθηλωτικό νεκρώσιμο εμβατήριο που οδηγεί στην αυτοκτονία του. Μία σύντομη υπενθύμιση του θέματος της αγάπης καταλήγει σε μία σιωπηρή παραίτηση.

Άννα Αβραμίδου

ΠΙΑΝΟ

Η Άννα Αβραμίδου γεννήθηκε το 2008 στην Κύπρο από γονείς της Ελληνικής διασποράς. Ξεκίνησε μαθήματα πιάνου στην ηλικία των πέντε ετών στο Ωδείο Musica Mundana, στην τάξη της κας Μαριόλας Χαριτίδου. Σε ηλικία 8 ετών κέρδισε το πρώτο Βραβείο στον 21ο Διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου «Ευαγγελία Τζιαρρή». Έδωσε το πρώτο της ρεσιτάλ πιάνου στα εννιά της χρόνια. Έχει αποσπάσει βραβεία σε Διαγωνισμούς σε Κύπρο, Ελλάδα, Γερμανία, Μεξικό και Ρωσία. Επίσης κέρδισε πρώτα Βραβεία το 2018 στον 11ο Παγκύπριο Διαγωνισμό για Νεαρούς Πιανίστες «Avantgarde», και το 2019 στον 1ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό «Σόλων Μιχαηλίδης».

Η Άννα συμμετείχε σε Διεθνή Φεστιβάλ και σε σεμινάρια πιάνου με επιφανείς πιανίστες και καθηγητές, όπως οι Μάριος Παπαδόπουλος, Χριστόδουλος Γεωργιάδης, Thomas Duis, Ekaterina Mechetina, Mira Marchenko, Jacob Katsnelson, Christoph Declara, Fedele Antonicelli, Boris Petrushansky.

Έχει εμφανιστεί ως σολίστ με την Συμφωνική Ορχήστρα Νέων Κύπρου, την Ορχήστρα Δωματίου Orpheus της Βιέννης, την Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου, την Ορχήστρα Κουμανταρία, τη Συμφωνική Ορχήστρα Δήμου Λεμεσού, ενώ πρόσφατα έχει εμφανιστεί και με τις δυο Συμφωνικές Ορχήστρες της Κύπρου.

Έχει δώσει ρεσιτάλ πιάνου στο Κυπριακό Οινομουσείο στην Λεμεσό και συμμετείχε στο 2ο Διεθνές Φεστιβάλ Λευκωσίας με ρεσιτάλ πιάνου στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας. Επίσης, είχε εμφανιστεί στο φεστιβάλ Barletta piano Festival στην Ιταλία και στην Βαϊμάρη της Γερμανίας.

Από τον Σεπτέμβριο του 2022 φοιτά στο Purcell School for young musicians του Λονδίνου στη τάξη της κας Tessa Nicholson. Η Άννα έχει επιλεγεί ως υπότροφος του Leverhulme Trust του Λονδίνου και του Ιδρύματος Α.Γ. Λεβέντη.

Κατά την διάρκεια των σπουδών της συμμετείχε σε συναυλίες στο Leeds International Concert season, στο Royal Conservatoire of Scotland, Hinchingsbrook Performing Arts Centre, St Mary's Watford και Clarendon Muse Concert Hall.

Τον Νοέμβριο του 2023 κέρδισε το 1ο βραβείο, το Grand Prix, το Βραβείο Liszt, Κλασικής Σονάτας, EMCY και Junior Jury Prize στον 6ο Παγκόσμιο Διαγωνισμό Πιάνου για νεαρούς πιανίστες του Franz Liszt, στη Βαϊμάρη της Γερμανίας. Ήταν η νεαρότερη φιναλίστ στην κατηγορία της και η κριτική επιτροπή του διαγωνισμού ανάμεσα στα σχόλια ανέφεραν ότι η Άννα με το παίξιμο της ανέβασε το επίπεδο ολόκληρου του διαγωνισμού. Για αυτή της την επιτυχία η Υπατη Αρμοστεία της Κύπρου στο ΗΒ διοργάνωσε Ρεσιτάλ Πιάνου τον Φεβρουάριο του 2024 στο Σπίτι της Κύπρου στο Λονδίνο.

Έκτορας Ταρτανής

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο Έκτορας Ταρτανής, γεννημένος στη Στουτγάρδη, γιος Ελλήνων γονέων, άρχισε να παίζει πιάνο σε ηλικία έξι ετών και σύνθεσε τα πρώτα του έργα σε ηλικία 12 ετών. Τα πρώτα μαθήματα στην διεύθυνση ορχήστρας τα έλαβε σε ηλικία 15 ετών, θέτοντας τα θεμέλια για την επαγγελματική του καριέρα ως συνθέτης και μαέστρος. Σπούδασε θεωρία μουσικής, σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο Μουσικής της Στουτγάρδης και συνέχισε τις σπουδές διεύθυνσης ορχήστρας στο Royal Northern College of Music στο Μάντσεστερ και στο Πανεπιστήμιο Anton Bruckner στο Linz, όπου ολοκλήρωσε τις σπουδές του με διάκριση. Το 2024 έλαβε το βραβείο «Κάρολος Κουν» ως «νέος καλλιτέχνης της χρονιάς» και το 2021 έλαβε το «Special Prize» στον «Διεθνές Διαγωνισμό Διεύθυνσης ορχήστρας Χατσατουριάν 2021» στο Ερεβάν της Αρμενίας.

Είναι επικεφαλής μαέστρος της Φιλαρμονικής της Κάτω Βαυαρίας και επίσης Πρώτος Αρχιμουσικός στο Θέατρο του Φράιμπουργκ από τη σεζόν 2019/20.

Ο Έκτορας Ταρτανής εργάστηκε για χρόνια ως μουσικός βοηθός του Θεόδωρου Κουρεντζή, από τον οποίο έλαβε διαμορφωτικές καλλιτεχνικές παρορμήσεις. Εκτός από τη διεύθυνση ορχήστρας, η σύνθεση εξακολουθεί να καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της δραστηριότητάς του. Το πρώτο του δισκάκι με αποκλειστικά δικά του έργα - για μουσική δωματίου και τραγούδια για πιάνο και φωνή - δημοσιεύτηκαν τον Ιούνιο του 2024 με την εταιρεία Tychart. Τα έργα του εκδίδονται από την Universaledition στην Βιέννη.

www.tsso.gr

Facebook @thessalonikistate-symphonyorchestra

Youtube @TheTsso

Instagram @tssoofficial

Twitter @ThesOrchestra

TikTok @thesorchestra

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.)

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 113 μουσικούς.

Με δεδομένο την δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιας ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η EMI, η BIS, η NAXOS και η Deutsche Grammophon. Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρέσβειρα του ελληνικού

πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Πράγα, Βαλένθια, Ρώμη, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Βουκουρέστι, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, D. Hope, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maisky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, P. Gallois, A. Avital, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.
Leo McFall

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti

Εύη Δελφινόπουλου
Ακης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάνταης
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζιμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'

Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ
Μπόγκκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπτσίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζιζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση
Tutti
Φελίτσια Ποτίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σάιτης

Κορυφαίοι Β'

Λίλα Μανώλα
Tutti
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΖΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντίμιταρ Ιβάνοφ
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμेलίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουνητζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β'

Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος Κοσκινάς
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλίμμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέρνης

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Παναγιώ Καραμούζη

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ

Κ.Ο.Θ.
Ανδρέας Παπανικολάου

Κρατική
Ορχήστρα
Θεσσαλονίκης

Η δική σας
ορχήστρα

TSSO.GR